

nia pozostawionego lub odpis zaświadczenia odszkodowawczego, wydanego przez Państwowy Urząd Repatriacyjny.

2. Urzędowe obliczenia wartości mienia pozostawionego za granicą, dokonane przed wejściem w życie dekretu wymienionego w ust. 1, zachowują swą ważność.

3. Zawarte w opisie mienia pozostawionego za granicą dane o jego wartości wyrażone w rublach należy przyjąć w stosunku 1 rubel równa się 1 złotemu.

4. Wartość mienia pozostawionego za granicą ustala się w braku danych wymienionych w ust. 2 i 3 w sposób przewidziany w § 1.

§ 8. Górną granicę kwoty, ulegającej w myśl § 7 zrachowaniu na cenę nabycia, stanowi wartość odstępowanego mienia.

§ 9. Należność za sprzedane budynki na wniosek nabywcy rozkłada się na raty miesięczne, przy czym suma

rat w ciągu roku nie może być, z wyjątkiem roku, w którym płatna jest ostatnia rata, niższa od kwoty 1.500 złotych.

§ 10. Czynsz dzierżawny oraz za użytkowanie gruntu płatny jest z góry miesięcznie.

§ 11. Inkaso należności powstałych z tytułu sprzedaży mienia nierolniczego oraz należności z tytułu zawartych umów dzierżawnych lub o użytkowanie dokonuje prezydium rady narodowej, które zawarło umowę.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

530

UCHWAŁA Nr 183 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

w sprawie ustanowienia Dnia Kolejarza Polski Ludowej.

W celu podkreślenia dotychczasowych osiągnięć i zasług pracowników kolejowych, ich ciężkiej, ofiarnej i pełnej odpowiedzialności pracy oraz wielkich i ważnych zadań, jakie im przypadły do wykonania w dziale transportu w okresie budowy socjalizmu i szybkiego rozwoju środków wytwórczych w Polsce Ludowej — Rada Ministrów na wniosek Ministra Kolei, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Z.Z.K.) i Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Druga niedziela miesiąca września jest Dniem Kolejarza Polski Ludowej.

§ 2. W Dniu Kolejarza Polski Ludowej nadawane będą wyróżniającym się pracownikom odznaczenia i nagrody.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

531

UCHWAŁA Nr 184 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

w sprawie stopni i odznak służbowych, umundurowania oraz dodatku za wysługę lat w resorcie Ministerstwa Kolei.

W celu podniesienia dyscypliny służbowej oraz podkreślenia godności zawodu kolejarza Rada Ministrów na podstawie art. 3, 4 i 5 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59) uchwala, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Stopnie służbowe.

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w:

- 1) Ministerstwie Kolei (centrali);
- 2) centralnych zarządach sprawujących bezpośredni nadzór nad poszczególnymi agendami przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, a określonych odrębnym zarządzeniem Ministra Kolei;

- 3) Centralnym Zarządzie Kolejowych Zakładów Produkcyjnych;
 - 4) Centralnych Biurach Rozrachunków Zagranicznych i Statystyki Przewozów PKP;
 - 5) przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”;
 - 6) zakładach naprawczych taboru kolejowego;
 - 7) Przedsiębiorstwie Kolejowych Robót Zabezpieczenia i Łączności;
 - 8) szkołach kolejowych,
- a objętym odrębnym zarządzeniem Ministra Kolei, przyznaje się stopnie i odznaki służbowe.

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, ustala się następujące stopnie służbowe:

I kategoria: starszy kolejarz, brygadzysta, starszy brygadzysta, aspirant, młodszy technik;

II kategoria: technik, inżynier (inspektor) III stopnia, inżynier (inspektor) II stopnia, inżynier (inspektor) I stopnia;

III kategoria: dyrektor III stopnia, dyrektor II stopnia, dyrektor I stopnia;

IV kategoria: dyrektor naczelny.

2. Stanowiska Ministra Kolei, podsekretarza stanu i dyrektora generalnego w Ministerstwie Kolei określają posiadane przez tych pracowników stopnie służbowe.

3. Stopnie służbowe przewidziane w ust. 1 uzupełniają się w zależności od przynależności pracownika do tej czy innej służby kolejowej określeniem tej służby przez dodanie wyrazów: „służby ruchu”, „służby handlowej”, „służby mechanicznej”, „służby drogowej”, „służby elektrotechnicznej”, „służby zdrowia” i „służby administracyjnej”.

4. Stopnie służbowe inżyniera i inspektora są równorzędne. Stopień służbowy inżyniera może być nadany tylko pracownikowi posiadającemu tytuł naukowy inżyniera.

5. W zarządzeniu, o którym mowa w § 1, Minister Kolei określi równocześnie stanowiska (czynności) służbowe odpowiadające poszczególnym stopniom służbowym.

§ 3. 1. Stopień służbowy może być nadany osobie, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) nie była karana za przestępstwa przeciwko państwu ludowemu,
- 3) co najmniej sześć miesięcy przepracowała w kolejnictwie oraz
- 4) posiada dodatnią opinię służbową.

2. W przypadkach uzasadnionych dobrem służby dopuszczalne jest odstępstwo od warunku wymienionego w ust. 1 pkt 3.

§ 4. Nadanie po raz pierwszy pracownikowi stopnia służbowego następuje w zależności od jego przygotowania fachowego, stażu służbowego i zajmowanego stanowiska.

§ 5. Nadanie wyższego stopnia służbowego następuje nie wcześniej niż po przesłuzeniu w stopniu:

I kategoria:

starszego kolejarza	1 roku,
brygadzysty	2 lat,
starszego brygadzysty	3 lat,
aspiranta	4 lat,
młodsze technika	4 lat;

II kategoria:

technika	4 lat,
Inżyniera (inspektora) III stopnia	4 lat,
Inżyniera (inspektora) II stopnia	4 lat,
Inżyniera (inspektora) I stopnia	4 lat;

III kategoria:

dyrektora III stopnia	5 lat,
dyrektora II stopnia	5 lat,
dyrektora I stopnia	5 lat.

§ 6. 1. Nadanie wyższego stopnia służbowego w granicach danej kategorii następuje po upływie czasu określonego w § 5, jeżeli stwierdzone zostanie teoretyczne i praktyczne przygotowanie pracownika do objęcia wyższego stanowiska.

2. Pracownikom, którzy przepracowali ustalony dla jednego stopnia służbowego okres czasu, lecz nie wykazali potrzebnych wiadomości do osiągnięcia wyższego stopnia, wyższy stopień nie może być nadany.

3. Nadanie stopnia służbowego bezpośrednio wyższej kategorii następuje przy zachowaniu przepisów § 5 dopiero po objęciu służby na stanowisku zaliczonym do tej kategorii. Do tego czasu pracownicy zachowują dotychczasowy stopień służbowy.

§ 7. Minister Kolei może ze względu na dobro służby i szczególne kwalifikacje pracownika skrócić okres przewidziany w § 5 lub nadać albo zezwolić na nadanie wyższego stopnia służbowego z pominięciem § 5 i § 6 ust. 3.

§ 8. 1. Stwierdzenia okoliczności określonych w §§ 4, 5 i 6 ust. 1 i 2 dokonuje komisja kwalifikacyjna.

2. Skład komisji kwalifikacyjnych, sposób ich powoływania oraz tryb ich postępowania określi Minister Kolei.

§ 9. 1. Stopień służbowy dyrektora naczelnego i stopnie służbowe w ramach III kategorii nadaje Minister Kolei.

2. Stopnie służbowe w ramach II i I kategorii w Ministerstwie Kolei nadaje Minister Kolei, w pozostałych jednostkach — dyrektorzy centralnych zarządów, dyrektorzy okręgów kolei państwowych i równorzędni.

§ 10. Zarządzenie Ministra Kolei ustali szczegółowy tryb postępowania przy nadawaniu stopni służbowych wymienionych w § 2.

§ 11. Obniżenie stopnia służbowego następuje w drodze kary dyscyplinarnej.

§ 12. Utrata prawa do stopnia służbowego następuje:

- 1) w przypadku skazania pracownika przez sąd karny na dodatkową karę utraty praw publicznych i honorowych,
- 2) w przypadku wydalenia ze służby.

§ 13. Prawo do stopnia służbowego traci pracownik również w przypadku dobrowolnego wystąpienia ze służby.

R o z d z i a ł 2.

Umundurowanie służbowe.

§ 14. 1. Pracownicy jednostek wymienionych w § 1 pkt 1—7 mają prawo do bezpłatnego umundurowania służbowego wraz z przysługującymi odznakami (dystynkcjami) służbowymi.

2. Prawo do bezpłatnego umundurowania i odpowiednich odznak (dystynkcji) służbowych mają również Minister Kolei, podsekretarze stanu i dyrektorzy generalni w Ministerstwie Kolei.

3. Przepis ust. 1 nie odnosi się do tych pracowników jednostek podległych Ministrowi Kolei, którzy na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów nie mają prawa do umundurowania służbowego.

4. W szkołach kolejowych prawo do bezpłatnego umundurowania służbowego wraz z przysługującymi odznakami (dystynkcjami) mają dyrektorzy, wicedyrektorzy, nauczyciele zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin, woźni oraz uczniowie.

5. Umundurowanie powinno być koloru granatowego, obuwie koloru czarnego. Odznaki (dystynkcje) służbowe powinny być koloru ciemnożółtego w odcieniu miedzianym. Części składowe i jakość umundurowania służbowego określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

6. Szczegółową tabelę uprawnień do umundurowania ze wskazaniem minimalnych okresów zużycia poszczególnych części umundurowania ustali Minister Kolei w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

7. Wzory mundurów, odznak, stopni służbowych i rozróżnienia służb ustali Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego, Ministrem Przemysłu Lekkiego i Ministrem Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

§ 15. Minister Kolei w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów i Ministrem Przemysłu Lekkiego określi tryb i kolejność wprowadzania umundurowania koloru granatowego w miejsce dotychczasowego umundurowania marengo.

§ 16. 1. Umundurowanie staje się własnością pracownika (ucznia) z chwilą upływu minimalnych okresów jego noszenia. Umundurowanie powinno być naprawiane i konserwowane przez pracownika (ucznia) we własnym zakresie i na własny koszt.

2. W razie przejścia na emeryturę pracownik zachowuje umundurowanie na własność bez obowiązku jakiegokolwiek dopłaty. Uczeń, który ukończył naukę w szkole, zachowuje na własność umundurowanie wówczas, jeżeli podejmie pracę w resorcie kolei bądź gdy kontynuuje naukę w szkole wyższej.

3. W innych przypadkach zwolnienia ze służby pracownik zachowuje umundurowanie na własność, z tym że za okresy niewynoszenia tego umundurowania obowiązany jest uiścić proporcjonalną należność pełnych kosztów. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do uczniów.

4. W razie śmierci pracownika (ucznia) jego rodzina nie ma obowiązku zwrotu umundurowania ani uiszczenia dopłaty za okresy niewynoszenia umundurowania.

§ 17. 1. Pracownicy, którym nadano stopnie służbowe, obowiązani są do noszenia przy wykonywaniu czynności służbowych umundurowania, zaopatrzonego we właściwe odznaki (dystynkcje) służbowe.

2. Wyjątki od zasady wyrażonej w ust. 1 dopuszczalne są na podstawie decyzji Ministra Kolei.

3. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do pracowników, którym nie nadano stopnia służbowego, jeżeli obowiązek noszenia umundurowania w służbie jest na nich nałożony innymi przepisami.

4. Pracownicy, którym nie nadano stopni służbowych, a którzy na podstawie odrębnych przepisów nie mają obowiązku pełnienia służby w umundurowaniu, mogą zrzec się umundurowania za ekwiwalent wypłacany miesięcznie.

5. Ekwiwalent wypłaca się w wysokości cen zakupu przez Ministerstwo Kolei.

§ 18. 1. Zabrania się pracownikom (uczniom) pozbywania (odstępowania, sprzedawania) przydzielonych umundurowań.

2. Minister Kolei określa zasady odpowiedzialności służbowej winnych naruszenia przepisu ust. 1.

R o z d z i a ł 3.

Dodatek za wysługę lat.

§ 19. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach (przy czynnościach) wymienionych w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały przyznaje się dodatek za wysługę lat w następującej wysokości:

Tabela A.

	dodatek w %
po upływie 2 lat	10
" 5 "	15
" 10 "	20
" 15 "	25

Tabela B.

	dodatek w %
po upływie 3 lat	5
" 5 "	10
" 15 "	15

2. Dodatek nie może być przyznany pracownikowi, któremu nie zostanie nadany stopień służbowy.

§ 20. 1. Dodatki, o których mowa w § 19, wypłaca się raz w roku obliczając je od rocznego uposażenia zasadniczego pracownika.

2. Dla pracowników zatrudnionych w akordzie dodatki oblicza się od wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika i wypłaca się je niezależnie od wynagrodzenia akordowego.

3. Dodatki za wysługę lat zwolnione są od podatku od wynagrodzeń.

4. Wpłata dodatków za wysługę lat następuje w Dniu Kolejarza.

§ 21. Pracownik, który w ciągu roku, za jakim nastąpić wypłata dodatku za wysługę lat, opuścił bez należytego usprawiedliwienia jeden dzień pracy, traci — 25%, dwa dni pracy — 50%, trzy dni pracy i więcej — 100% przypadającego do wypłaty dodatku za wysługę lat.

§ 22. Dodatek za wysługę lat wypłaca się niezależnie od dodatku przewidzianego uchwałą nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139) oraz uchwałą nr 550 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1953 r. o rozciągnięciu uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1950 r. w sprawie dodatku przemysłowego na niektórych nauczycieli w szkołach podległych Ministrowi Kolei (Monitor Polski Nr A-72, poz. 865).

§ 23. 1. Ogólny staż pracy, dający prawo do dodatku za wysługę lat, oblicza się od dnia objęcia służby po dniu 22 lipca 1944 r.

2. Pracownikom zatrudnionym w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zalicza się do wysługi z zachowaniem przepisu ust. 1 cały czas pracy na stanowiskach, które dają prawo do otrzymania dodatków.

3. Sposób obliczania stażu podany w ust. 2 stosuje się również do pracowników przebywających na urlopach płatnych i bezpłatnych, udzielonych do pracy w innych jednostkach resortu lub innych działach gospodarki narodowej, którzy w przyszłości powrócą do służby na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały, oraz w przypadku przystąpienia do pracy emerytów.

4. Pracownicy, którzy po wejściu w życie niniejszej uchwały rozwiązali lub z którymi rozwiązano stosunek pracy, tracą staż poprzedniej pracy, chociażby następnie powrócili do pracy. Przepis niniejszy nie ma zastosowania przy ponownym objęciu służby przez emerytów.

§ 24. Do stażu pracy wlicza się:

- 1) czas pracy w organizacjach partyjnych i związkowych,
- 2) czas nauki na kursach zawodowych z oderwaniem od pracy, czas nauki w technikum dla wysuniętych robotników oraz w szkołach wyższych, jeżeli do tego czasu i po tym czasie pracownik był zatrudniony w jednostkach wymienionych w § 1 na stanowiskach dających prawo do otrzymania dodatku za wysługę lat,
- 3) czas, w którym pracownik odbywał ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe albo zasadniczą służbę woj-

skową — na zasadach przewidzianych w dekreście z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339).

§ 25. Nie wlicza się do stażu pracy, lecz nie przerywa stażu:

- 1) czas, w którym pracownik nie miał prawa do dodatku za wysługę lat,
- 2) czas, w którym pracownik był zawieszony w służbie.

§ 26. 1. Pracownik odbywający karę pozbawienia wolności traci staż poprzedniej pracy.

2. Odstępstwa od zasady ustalonej w ust. 1 dopuszczalne są za zgodą Minis. Kolei.

§ 27. Do ustalenia po raz pierwszy procentu dodatku za wysługę lat należy przyjąć lata wysługi osiągnięte przez pracownika do dnia 1 sierpnia 1954 r.

§ 28. Szczegółowe przepisy w zakresie ustalania stażu pracy i trybu postępowania przy ustalaniu czasu pracy wyda Minister Kolei.

§ 29. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei.

§ 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 184
Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia
1954 r. (poz. 531).

CZĘŚCI SKŁADOWE I JAKOŚĆ UMUNDUROWANIA SŁUŻBOWEGO

A. Części składowe umundurowania:

I. Pracownicy, którym nadano stopnie służbowe w ramach III i IV kategorii, otrzymują umundurowanie składające się z:

	minimalny okres noszenia lat:
1) czapki mundurowej gabardinowej	2
2) kurtki mundurowej gabardinowej	2
3) spodni mundurowych gabardinowych długich	1
4) płaszcz mundurowego sukienego	3
5) płaszcz letniego gabardinowego	4
6) obuwia skórzanego (trzewików lub pół- bucików)	1 1/2

II. Pracownicy, którym nadano stopnie służbowe w ramach I lub II kategorii, oraz pracownicy, którym nie nadano w ogóle stopni służbowych, a na których obowiązek noszenia umundurowania w służbie został nałożony „Tabelą uprawnień do umundurowania służbowego PKP”, otrzymują umundurowanie składające się z:

	minimalny okres noszenia lat:
1) czapki mundurowej sukiennej	2
2) czapki zimowej narciarki (dla zatrud- nionych przy pracach na zewnątrz)	3
3) kurtki mundurowej sukiennej	2 1/2
4) kurtki mundurowej drelichowej	2
5) spodni mundurowych sukienych długich	1

minimalny
okres noszenia
lat:

6) płaszcz mundurowego sukienego (pracownikom otrzymującym ciepłą odzież ochronną przedłuża się do 4 lat okres noszenia płaszcz mundurowego sukienego)	3 lub 4
7) a) płaszcz przeciwdeszczowego (dla pracowników, którym nadano stopnie służbowe w ramach II kategorii)	4
b) płaszcz lub kurtki albo peleryny przeciwdeszczowej (dla zatrudnionych przy pracach na zewnątrz)	4
8) obuwia skórzanego (trzewików lub półbucików) (w zależności od wykonywanych czynności służbowych)	1/2, 1, 1 1/2 lub 2
9) długich butów skórzanych (saperek) (tylko dla niektórych kategorii pracowników wykonawczej służby zewnętrznej) (w zależności od wykonywanych czynności służbowych)	2 lub 3

III. Pracownicy, którym nie nadano stopni służbowych i na których obowiązek noszenia umundurowania w służbie nie został nałożony „Tabelą uprawnień do umundurowania służbowego PKP”, otrzymują umundurowanie w zakresie ustalonym w części A ust. II, lecz bez kurtki letniej. Minimalny okres noszenia kurtki mundurowej sukiennej wynosi dla tych pracowników 2 lata. Pracownicy ci stosownie do wyrażenia swej woli mogą:

- 1) zamiast umundurowania, wykonanego według numerów wielkości, otrzymać kupony materiałów na czapkę mundurową, kurtkę, spodnie i płaszcz sukieny z dodatkami krawieckimi (podszewka, sztywnik) lub też
- 2) zrzec się umundurowania sukienego (czapka, kurtka, spodnie i płaszcz sukieny) oraz obuwia (trzewików lub półbutów) w zamian za ekwiwalent pieniężny wypłacany miesięcznie.

IV. Uczniowie szkół kolejowych otrzymują umundurowanie składające się z:

	minimalny okres noszenia lat:
1) czapki mundurowej sukiennej	2
2) kurtki mundurowej sukiennej	2
3) spodni mundurowych sukienych długich	1
4) płaszcz mundurowego sukienego	3
5) obuwia skózanego (trzewików dla chłopców, półbutów dla dziewcząt)	1 1/2

U w a g i:

1. Pracownicy-mężczyźni, którym nadano stopnie służbowe w ramach II, III lub IV kategorii, otrzymują kurtki mundurowe z wyłożonymi klapami, pozostali pracownicy-mężczyźni oraz uczniowie (chłopcy) — kurtki zapinane pod szyję.
2. Pracownicy-mężczyźni, uprawnieni do otrzymania długich butów skórzanych (saperek), otrzymują w jednym terminie rozdzielnictwa spodnie sukienne długie, a w drugim terminie rozdzielnictwa — spodnie sukienne do długich butów.
3. Pracownicy-kobiety oraz uczennice otrzymują umundurowanie jak mężczyźni (uczniowie), z tym że przysługuje im kurtka z wyłożonymi klapami, spódnica zamiast spodni oraz trzewiki lub półbuty damskie zamiast męskich.
4. Kobiety obowiązane do pełnienia służby w mundurze, a zatrudnione przy pracach na zewnątrz otrzymują w jednym terminie rozdzielnictwa odzieży jedną parę spodni sukienych typu narcyarskiego (zamiast spódnicy sukiennej) oraz w drugim terminie rozdzielnictwa odzieży — jedną spódnicę sukieną.
5. Z wymienionej w ust. 4 kategorii pracowników kobiety pełniące służbę związaną z ruchem po-

- ciągów, w szczególności: dyżurni ruchu, konduktorzy, rewizorzy pociągów, otrzymują zamiast spódnicy normalnej tzw. spódnicę-spodnie.
6. Kobiety, którym przydziela się spodnie typu narcyarskiego, otrzymują w jednym terminie rozdzielnictwa obuwia trzewiki damskie, a w drugim terminie rozdzielnictwa obuwia — półbuty damskie.

B. Jakość umundurowania służbowego.

1. Odzież gabardinowa powinna być wykonana z gabardiny koloru granatowego o zawartości 80% wełny.
 2. Płaszcz mundurowe sukienne dla pracowników otrzymujących umundurowanie gabardinowe powinny być wykonane z sukna koloru granatowego o zawartości 80% wełny. Odzież sukieną dla pozostałych pracowników i dla uczniów powinna być wykonana z sukna koloru granatowego o zawartości 60% wełny.
 3. Kurtki letnie dla pracowników powinny być wykonane z tkaniny drelichowej bawełnianej koloru granatowego.
 4. Odzież przeciwdeszczowa (płaszcz, kurtka lub peleryna) powinna być wykonana z podgumowanej tkaniny bawełnianej koloru granatowego.
 5. Dla pracowników administracyjno-biurowych trzewiki lub półbuty o wierzchu wykonanym ze skóry bukatowej koloru czarnego o podeszwie skórzanej lub gumowej.
 6. Dla pozostałych pracowników trzewiki lub półbuty o wierzchu wykonanym ze skóry bukatowej koloru czarnego o podeszwie skórzanej.
 7. Dla uczniów trzewiki jak w ust. 5, dla uczennic półbuty jak w ust. 5.
 8. Buty skórzane długie (saparki) wykonane ze skóry juchtowej (kolor brązowy lub czarny) o podeszwie skórzanej.
- Szczegółowe warunki techniczne, jakim powinno odpowiadać umundurowanie służbowe, ustali Minister Kolei w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Przemysłu Lekkiego.

C.

Niniejszym załącznikiem nie są objęci członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa, których uprawnienie do umundurowania i odznak służbowych regulują odrębne przepisy.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 184 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1954 r. (poz. 531).

WYKAZ STANOWISK, NA KTÓRYCH PRACOWNIKOM PRZYSŁUGUJE DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT.

Tabela A.

Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“:

- 1) maszynista parowozu, elektrowozu, motowozu,
- 2) pomocnik maszynisty parowozu, elektrowozu, motowozu,
- 3) palacz parowozu.

Tabela B.

I. Ministerstwo Kolei, centralne zarządy sprawujące bezpośrednio nadzór nad poszczególnymi agendami przed-

siębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ określone odrębnym zarządzeniem Ministra Kolei, Centralny Zarząd Kolejowych Zakładów Produkcyjnych, Centralne Biura Rozrachunków Zagranicznych i Statystyki Przewozów PKP:

- 1) pracownicy na stanowiskach kierowniczych do naczelnika wydziału włącznie i równorzędni,
- 2) kierownik samodzielnego referatu (sekcji) i równorzędny,
- 3) starszy instruktor i instruktor polityczno-wychowawczy,

- 4) starszy inspektor, starszy radca i stanowiska równorzędne,
- 5) starszy rewident i rewident księgowości,
- 6) inspektor, radca i stanowiska równorzędne,
- 7) kierowca samochodu.

II. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“

- 1) dyrektor okręgu kolei państwowych,
- 2) wicedyrektor okręgu kolei państwowych,
- 3) naczelnik (kierownik), szef wydziału (biura), jego zastępca i stanowiska równorzędne,
- 4) kierownik (dyrektor, naczelnik, zawiadowca) jednostki organizacyjnej bezpośrednio i pośrednio podległej dyrekcji okręgowej kolei państwowych i jego zastępca (główny inżynier),
- 5) kierownik komórki organizacyjnej w dyrekcji okręgowej kolei państwowych i jednostkach podległych i równorzędny,
- 6) starszy komisarz i komisarz odbiorczy oraz odbiorca materiałów,
- 7) starszy kontroler i kontroler,
- 8) starszy inspektor i inspektor,
- 9) starszy instruktor i instruktor,
- 10) starszy dyspozytor i dyspozytor,
- 11) starszy inżynier i inżynier,
- 12) starszy konstruktor i konstruktor rozkładów jazdy,
- 13) starszy technik i technik, teletechnik i telemechanik,
- 14) asystent komisarza odbiorczego,
- 15) starszy planista, starszy ekonomista, planista, ekonomista, prawnik,
- 16) starszy rewident i rewident księgowości,
- 17) starszy księgowy i księgowy,
- 18) starszy planista (ekonomista) i planista (ekonomista) finansowy,
- 19) lekarz (stomatolog, farmaceuta) w wydziale zdrowia,
- 20) personel lekarski i średni personel pomocniczo-lekarski,
- 21) szef produkcji,
- 22) kierownik oddziału produkcyjnego,
- 23) majster,
- 24) starszy kontroler i kontroler robót (techniczny),
- 25) kierownik składu opału, kierownik magazynu,
- 26) kalkulator warsztatowy,
- 27) laborant chemiczny,
- 28) starszy rewident i rewident wagonów,
- 29) rzemieślnik przy rewidencie wagonów,
- 30) smarownik wagonów,
- 31) starszy palacz i palacz parowozowni,
- 32) maszynista stałych maszyn,
- 33) palacz kotłów stałych,
- 34) dyżurny ruchu,
- 35) starszy ustawiacz i ustawiacz,

- 36) kierownik pociągu,
- 37) konduktor (rewizyjny, bagażowy, rozdawca),
- 38) hamulcowy,
- 39) manewrowy,
- 40) starszy nastawniczy i nastawniczy,
- 41) blokowy,
- 42) starszy zwrotniczy i zwrotniczy,
- 43) kasjer towarowy,
- 44) taksator,
- 45) kasjer biletowo-bagażowy,
- 46) agent zdawczy,
- 47) odprawiacz pociągów,
- 48) magazynier handlowy,
- 49) toromistrz,
- 50) mostowniczy,
- 51) konserwator drezyn motorowych,
- 52) konserwator autopogotowia przeciwpożarowego,
- 53) kierowca drezyny motorowej,
- 54) kierowca samochodu,
- 55) monter sygnalizacji, teletechniczny, zabezpieczenia ruchu pociągów, elektromonter,
- 56) nadzorca przewodów,
- 57) pracownicy funkcyjni służby ochrony kolei i straży przeciwpożarowej.

III. Przedsiębiorstwo Kolejowych Robót Zabezpieczenia i Łączności:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa,
- 2) zastępca dyrektora (główny inżynier),
- 3) kierownik zarządu budowlano-remontowego i jego zastępca,
- 4) kierownik komórki organizacyjnej w zarządzie i przedsiębiorstwie i równorzędny,
- 5) starszy inspektor i inspektor,
- 6) starszy inżynier i inżynier,
- 7) starszy technik i technik,
- 8) starszy księgowy i księgowy,
- 9) starszy planista, starszy ekonomista, planista i ekonomista,
- 10) kierownik oddziału produkcyjnego,
- 11) kierownik robót,
- 12) majster.

IV. Szkoły kolejowe:

- 1) dyrektor (kierownik) szkoły,
- 2) zastępca dyrektora (kierownika) szkoły,
- 3) nauczyciel zatrudniony w pełnym wymiarze godzin.

W oparciu o niniejszy załącznik Minister Kolei wyda szczegółowy wykaz stanowisk z podziałem na poszczególne jednostki i komórki organizacyjne.

532

UCHWAŁA Nr 186 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 26 września 1952 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich biur projektów przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych.

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 827 Prezydium Rządu z dnia 26 września 1952 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich biur projektów przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-85, poz. 1339 i z 1953 r. Nr A-37, poz. 465) § 8a otrzymuje brzmienie:

„§ 8a. 1. Ministrowie: Rolnictwa, Leśnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Handlu Wewnętrznego, Skupu oraz Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, każdy w swoim zakresie działania, mogą upoważnić:

- 1) spółdzielnie produkcyjne i państwowe ośrodki maszynowe,